

Verleden tijd:

Thomas gluurde om de hoek van de poort van de burens. Zou Justine nog wel met hem willen meerijden? Vorig jaar was het nog de gewoonste zaak van de wereld dat hij met zijn buurmeisje naar school toe reed, maar zou ze dat nog steeds... Vanuit de keuken werd hij echter al opgemerkt. Justine wenkte hem. Ze liep nog driftig heen en weer door de keuken met een bordje en een beker in haar handen. Thomas grinnikte even. Hij liep door de tuin naar de keukendeur.

'Hoi, wat ben je vroeg!' begroette Justine hem. 'Ik ben nog niet klaar...'
Er was niets veranderd. Justine was gewoon nog niet klaar en hij zou gewoon even wachten totdat ze zover was. En dan zouden ze samen naar school rijden, zoals ze al jaren deden. 'Mam! Ma-am! Waar is mijn nieuwe agenda?'

'Zit-ie niet al in je tas?' probeerde Thomas.

Justine schonk hem een hatelijke grijns. 'Wat denk je nou? Daar heb ik... o, hier ligt-ie.' Justine pakte haar agenda van het aanrecht en propte hem in haar tas.

'Agenda, gelpennen, drinken, brood...' mompelde Justine, terwijl ze de inhoud van haar tas inspecteerde. 'mobieltje, mp-3, foto's. Ja, ik ben zover. Ben jij ook klaar?'

'Neem jij je mp-3-tje mee?' informeerde Thomas.

'Ah, nee, Justine, laat dat ding toch thuis!' Ineens was haar moeder in de keuken. 'Weet je hoe vaak die dingen gepikt worden?'

Justine haalde haar schouders op. 'Dat oude ding van mij wil toch niemand. En anders speurt u 'm toch wel weer op?' Justines moeder schudde haar hoofd. 'We hebben bij de politie wel wat beters te doen dan mp-3 spelers van verwende kinderen op te sporen.' Ze gaf haar dochter een kus.

Tegenwoordige tijd:

Thomas gluurt om de hoek van de poort van de burens. Zou Justine nog wel met hem willen meerijden? Vorig jaar was het nog de gewoonste zaak van de wereld dat hij met zijn buurmeisje naar school toe reed, maar zou ze dat nog steeds... Vanuit de keuken wordt hij echter al opgemerkt. Justine wenkt hem. Ze loopt nog driftig heen en weer door de keuken met een bordje en een beker in haar handen. Thomas grinnikt even. Hij loopt door de tuin naar de keukendeur.

'Hoi, wat ben je vroeg!' begroet Justine hem. 'Ik ben nog niet klaar...'
Er is niets veranderd. Justine is gewoon nog niet klaar en hij zal gewoon even wachten totdat ze zover is. En dan zullen ze samen naar school rijden, zoals ze al jaren doen. 'Mam! Ma-am! Waar is mijn nieuwe agenda?'

'Zit-ie niet al in je tas?' probeert Thomas.

Justine schenkt hem een hatelijke grijns. 'Wat denk je nou? Daar heb ik... o, hier ligt-ie.' Justine pakt haar agenda van het aanrecht en propt hem in haar tas.

'Agenda, gelpennen, drinken, brood...' mompelt Justine, terwijl ze de inhoud van haar tas inspecteert. 'mobieltje, mp-3, foto's. Ja, ik ben zover. Ben jij ook klaar?'

'Neem jij je mp-3-tje mee?' informeert Thomas.

'Ah, nee, Justine, laat dat ding toch thuis!' Ineens is haar moeder in de keuken. 'Weet je hoe vaak die dingen gepikt worden?'

Justine haalt haar schouders op. 'Dat oude ding van mij wil toch niemand. En anders speurt u 'm toch wel weer op?' Justines moeder schudt haar hoofd. 'We hebben bij de politie wel wat beters te doen dan mp-3 spelers van verwende kinderen op te sporen.' Ze geeft haar dochter een kus.